

Dedalus ex ebore non posset eos imitari.
 Si studuisset in hoc solum per secula centum,
 Non melius potuisset ei componere mentum.
 Almificando superficiem totam faciei,
 Imposuit plus dimidio de luce diei.

Dum fuit in mundo nec habundans pane secundo,
 Potabat flumen; pultes, olus atque legumen,
 Tunc cibus eius erant, nec eum satis ista replebant.
 Post monachus factus, duos ut desinat actus,
 Aer, terra, mare, non possunt hunc saciare,
 Dumque petat potum, pincerna, sit hoc tibi notum:
 Ad minus offer ei triplicis tria vasa lyei.
 Völlig unverständlich sind mir wieder die folgenden Verse:
 Non probo sicut homo, qui dicitur esse sophista,
 Sed probo sicut homo, qui vere destruit ista.
 Galo necis cisma fecit qui triste sophisma.
 Non poteris igitur dicere: non sequitur
 Dimidium sperere, speram cum principe Rome.
 Exigit a cunctis Deus hoc baptismate tinctis.

Nil quondam scire viciū fuit, amodo virtus:
 Nunc non est viciū preter habere nichil.

Burdonem sonipes generat commixtus asello,
 Mulus ab Archadicis et equina matre creatus.
 Titirus ex ovibus oritur, hircoque parente.
 Musmonem capra¹ verveno semine gignit.
 Apris atque suis setosum nascitur hibris.
 At lupus et catula formant coeundo liciscam.
 Nun folgen verschiedene Scheltverse auf die römische
 Curie, lose aufgereiht, die sich einzeln häufig finden:
 Roma capud mundi tenet orbis frena rotundi.
 Romam vexat adhuc amor immoderatus habendi,
 Quem non extinguet nisi iudicis ira tremendi.
 Roma manus rodit, quas rodere non valet odit:
 Iam venit ad Rodanum rodere Roma manum.
 Dantes exaudit, non dantibus hostia claudit.
 Omnipotens Marcus Romanos conterat arcus,
 Adveniente Luca fiunt decreta caduca.
 Dann ein längeres Gedicht derselben Art:
 Dum male Roma tuos et amicos rodīs et hostes,
 Si tua non miror menia celsa ruunt.
 Cum ratio moneat, quod amicus parcat amico,
 In te, Roma, tuus spem nec amicus habet.

1) 'capram' Hs. Ueber 'verveno' steht 'id est ariete'.